

Arrest

nr. 103 165 van 21 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN loco advocaat M. DEPOVERE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing inzake eerste verzoeker, G. S., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent 21 jaar geleden geboren in de provincie Kunduz. U verhuisde later naar Jalalabad waar u eerst in de wijk Shanzda Family en vervolgens in de wijk Rege Shamad Khan woonde. U studeerde Punjabi in Jalalabad, zodat u het lezen en schrijven in uw moedertaal machtig bent. Zo'n half jaar voor u Afghanistan verliet, huwde u K.(...) K.(...) (o.v. X). Afghanistan ontvluchtte u samen met uw echtgenote omdat jullie bedreigd werden door mannen die jullie familiegronden in handen wilden krijgen en om die reden eerder al uw schoonvader vermoordden. Na een reis van twee dagen kwamen jullie op 28 april 2011 in België aan, waar jullie zich de volgende dag vluchteling verklaarden.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag leggen uw echtgenote en u twee taskara's, een tweetalige verklaring van de gurdwara, een huwelijksakte, een stemkaart, drie dvd's, zeven foto's, een briefje met twee gsm-nummers, een verzendingsbewijs en een diploma neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerm minst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Allereerst moet er op gewezen worden dat verschillende cruciale aspecten van het dagelijks leven in Afghanistan u en uw vrouw vreemd zijn. Zo blijkt de kennis van u en uw vrouw van de in Afghanistan gangbare kalender uiterst beperkt. Waar uw echtgenote meldt dat ze de Afghaanse kalender niet kent, kan u evenmin de Afghaanse kalender hanteren (CGVS K.(...) 10/9/2012 p.2). Dit is zeer opmerkelijk voor iemand die beweert zijn ganse leven in dit land te hebben gewoond. Zo kan u niet zeggen in welke maand u Afghanistan ontvluchtte, weet u niet in welk jaar of maand uw huwelijk plaats vond en heeft u er geen idee van wat voor weer het in de maand Dalwa (21 januari – 22 februari) doorgaans is (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.3,4,5). Daar u beweert Dari en Pashtou te hebben geleerd door met moslims te praten, is het zeer opvallend dat u er wel in geslaagd bent de talen te leren door dagdagelijkse gesprekken maar dat u er geen besef van de Afghaanse kalender door aangeleerd kreeg (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4,5).

Ook is het merkwaardig dat u, die in de winkel van uw vader zou hebben gewerkt, niet de in Afghanistan gehanteerde Arabische cijfers kan lezen (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4). Van iemand die zo'n twee à drie jaar in een winkel werkzaam is geweest, kan men een dergelijke basisvaardigheid wel degelijk verwachten.

Voorts kunnen ook uw andere verklaringen aangaande de winkel waar u zou gewerkt hebben niet overtuigen. Zo kent u geen van uw beste klanten bij naam (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.5). Hoewel u rijst verkocht heeft u verassend genoeg geen weet van de prijs van dit product (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.5). Als u een munt van 5 Afghani voorgelegd krijgt, slaagt u er niet in ze te herkennen. U gelooft dat de munt een waarde van 2 Afghani heeft en dat de in werkelijkheid goudkleurige 5 Afghani zilver van kleur is (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.9). Als u daadwerkelijk in Afghanistan als winkelier gewerkt had, zou u een goede kennis van het Afghaanse geld moeten bezitten. Dat u dit niet heeft, schaadt het geloof in uw verblijf in Afghanistan.

Gevraagd naar de Afghaanse tv-zenders moet u zich geheel onwetend verklaren. Hoewel u een televisietoestel had, zou u er niet naar gekeken hebben, zo zegt u. Dat u geen Afghaanse televisiezenders bij naam kent, is een merkwaardige vaststelling. Waarom u niet keek, verduidelijkt u door te verwijzen naar de afwezigheid van elektriciteit. Nadat u op het bestaan van generatoren gewezen wordt, stelt u dat jullie ook over een generator beschikten, maar dat televisie u eigenlijk niet interesseerde. Op de vraag hoe u uw avonden vulde, houdt u het erop dat u at en ging slapen. Het is erg verwonderlijk dat u die over een televisietoestel beschikte en beide landstalen machtig bent, geen interesse vertoont in de gang van zaken in uw land of in enige verstrooiing (CGVS

G.(...) 10/9/2012 p.5), temeer daar uw echtgenote vreemd genoeg stelt dat u wel soms televisie keek (CGVS K.(...) 17/12/2012 p.1-2). Ook dit roept twijfels op bij uw verklaringen.

Ook op het vlak van de verkiezingen schiet uw kennis tekort. Hoewel er voor u en uw echtgenote een stemkaart werd gemaakt door de overheid met de vraag op hun partij te stemmen, heeft u er geen weet van voor welke verkiezingen u deze stemkaart kreeg, wanneer u ze kreeg of op wie u kon stemmen (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4).

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat uw kennis over het dagelijks leven in Afghanistan te pover uitvalt om uw aanwezigheid in Afghanistan geloofwaardig voor te stellen.

Voorts blijkt ook uw kennis van de stad Jalalabad aanzienlijke lacunes te vertonen. Zo beweert u dat er een bevolkingsgroep Dari-sprekenden in Jalalabad woont. Welke etnische afkomst deze Dari-sprekenden hebben, kan u evenwel niet vertellen. U verbaast met de uitspraak dat deze zaken niet zo belangrijk zijn in Afghanistan. Door te stellen dat etnische afkomst niet zo belangrijk is in Afghanistan dient uw aanwezigheid in en affiniteit met dit land andermaal in vraag te worden gesteld (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.5). Overigens bent u niet in staat om ook maar één bekende Hazara bij naam te noemen (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.7). Ook dit mag verbazen voor iemand die steeds in Afghanistan zegt te hebben gewoond.

Van Fazl Hadi Muslimyar, die jarenlang een prominente plaats bekleedde als hoofd van de provinciale raad van Nangarhar voor hij verkozen raakte als nationaal parlamentslid, weet u niets meer te zeggen dan dat hij een vertegenwoordiger is (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.8,9). Dezelfde titel, vertegenwoordiger in het parlement, kleeft u op Haji Zaman Ghamsharik. Verder weet u niets over hem te vertellen. Haji Zaman, die in werkelijkheid geen parlamentslid was, is een van de grote krijgsheren van Nangarhar en kwam begin 2010 bij een aanslag vlakbij Jalalabad om het leven (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.2). Ook over Haji Qadir weet u het fijne niet. Over deze zeer beroemde persoon in Jalalabad, die in 2002 als vice-president vermoord werd, weet u slechts te zeggen dat hij eens gouverneur was (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.2). Als u een opsomming gevraagd wordt van bekende persoonlijkheden van Jalalabad weet u er vijf te geven waaronder deze Haji Qadir en de twee laatste gouverneurs van Jalalabad. Het valt echter op dat u ook de adjunct-gouverneur Mohammad Hanif Gijiwal [Gardiwal] opsomt. Gardiwal werd immers slechts vlak voor uw vertrek benoemd. Dat u hem vernoemt, waar u vele andere niet blijkt te kennen, is zeer merkwaardig. Hetzelfde geldt voor Ali Shah Paktiawal die slechts kort voor uw vertrek zijn functie opnam. Dat u desalniettemin Gardiwal en Paktiawal herinnert, wijst op het ingestudeerd karakter van uw informatie (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.4).

Daarnaast maakt u gewag van talrijke veiligheidsincidenten in de stad Jalalabad. Als u echter gevraagd wordt voorbeelden te geven van veiligheidsincidenten in de stad Jalalabad weet u er slechts twee te noemen, waarvan er zelfs een, zo blijkt uit uw verklaring, zich na uw vertrek afspeelde (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.3). Nochtans kende Jalalabad de afgelopen jaren meerdere grote en kleine incidenten. Van u, een volwassen inwoner van deze stad, kan een goede kennis van deze gebeurtenissen verwacht worden.

Voorts werd u een foto getoond van het politiehoofdkwartier in de stad Jalalabad. U slaagde er evenwel niet in het gebouw te herkennen. Ook werd u het mausoleum van koning Amanullah getoond. In dit bekende centraal gelegen monument ziet u een moskee die u dan weer niet kan benoemen. Doorheen het gehoor noemde u nochtans het Amir Shaheed-park, waarin dit mausoleum gelegen is. U stelt evenwel, geheel verkeerd, dat er in dit park geen gebouwen staan (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.2,4). De wijk Arbaban in Jalalabad is u eveneens niet bekend, hetgeen eveneens mag verbazen (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.8).

Verder voert u ook problemen aan die uw geloofsgemeenschap zou kennen met crematies in Jalalabad. Nochtans blijkt uit een objectieve bron juist het tegendeel: blijkens deze bron ervaart de Hindoe- en Sikhgemeenschap juist geen problemen bij de crematie van haar overledenen (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.6).

De hierboven opgemerkte gebreken in uw kennis ondermijnen sterk het geloof in het door uw voorgestelde verblijf in Afghanistan. Als u tenslotte de mogelijkheid krijgt om zelf informatie aan te dragen om uw verblijf in Jalalabad aannemelijk te maken, zegt u enkel dat u alles reeds uitlegde (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.5). Indien u werkelijk steeds in Jalalabad heeft gewoond, zou uw aanwezigheid in deze plaats u toch informatie hebben opgeleverd waarmee u zelf uw verblijf duidelijk kan maken. Dat u hiertoe niet in staat bent, schaadt andermaal het geloof in jullie verblijf in Jalalabad.

Tot slot dient er op gewezen te worden dat u geen geloofwaardige verklaringen aflegt over de wijze waarop u tot België reisde. U beweert nooit documenten in handen te hebben gehad op reis naar België. Gezien de strenge veiligheidsmaatregelen die op internationale luchthavens gehanteerd worden, is het allerm minst geloofwaardig dat de smokkelaar te allen tijde de documenten bij zich hield, zoals jullie beweren (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.6). Dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen over de wijze waarop jullie reisden, ondergraaft volledig het geloof in jullie vertrekpunt en de reisdocumenten waarover jullie beschikten.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen of documenten uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In zoverre nog nodig dient ook te worden opgemerkt dat uw concrete asielrelaas allerm minst geloofwaardig is gebleken. Zo weet u niet wie de gronden claimde en eiste dat de gronden op zijn naam zouden worden gezet. U kan slechts zeggen dat het belangrijke mensen zijn. Waar uw tegenstanders hun belangwekkendheid vandaan halen weet u echter niet. Waar de bewuste gronden precies liggen, weet u evenmin. Voorts meent u dat uw vader pogingen ondernam om de gronden terug te krijgen. Welke pogingen uw vader deed u is u andermaal onbekend. Ook kan u niet schatten hoelang uw opposanten de gronden reeds in handen hadden toen u voor het eerst bedreigd werd (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.7,8). Uw vrouw weet evenmin wie u kwam bedreigen en waar zij stelt dat jullie voor het laatst bedreigd werden twee maanden voor jullie vertrek, houdt u het erop dat het vier maanden voor jullie vertrek gebeurde (CGVS K.(...) 10/9/2012 p.3; G.(...) 10/9/2012 p.8). Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat jullie jullie asielmotieven niet aannemelijk kunnen voorstellen.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u eventueel over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerm minst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het feit dat uw broer M.(...) S.(...) (o.v. 6.931.114) wel erkend werd als vluchteling door het Commissariaat-generaal staat los van deze vaststelling. U verklaart immers zelf dat u jarenlang gescheiden woonde van uw broer, die in Kunduz verbleef (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.4). De elementen die leiden tot de toekenning van de status van vluchteling in hoofde van uw broer zijn dan ook niet aanwezig in uwen hoofde.

De neergelegde documenten kunnen het geloof in jullie verklaarde verblijf in Afghanistan niet herstellen. Zo werd uw taskara opgemaakt in 1371 (1992) en werd de taskara van uw vrouw in haar afwezigheid opgemaakt, waardoor beide documenten niet kunnen getuigen van jullie verblijf in Afghanistan de laatste decennia (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4,6). Het huwelijksattest laat zich opmerken doordat het in het Engels is opgesteld, een taal die u niet beheerst. Waarom niet de nationale talen van Afghanistan of uw moedertaal, het Punjabi, gebruikt werden, kan u niet verduidelijken (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4). Overigens staat er vermeld dat uw echtgenote in Kunduz, Bandar Khanabad woonachtig is terwijl zij beweert steeds in Jalalabad te hebben gewoond (CGVS K.(...) 10/9/2012 p.2). Deze eigenaardigheden doen vragen rijzen bij de authenticiteit van de akte. De twee verklaringen van de gurdwara dateren van 30 augustus 2012, lang na uw aankomst in België. De verklaring bevat een beschrijving van jullie asielmotieven en de vraag aan de Belgische staat om jullie bescherming te verlenen (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4). Dat deze verklaring duidelijk op jullie vraag opgesteld werd om te dienen als bewijsstuk in uw asielaanvraag biedt geen enkele garantie inzake de objectiviteit, waardoor er geen bewijswaarde aan de verklaringen gegeven kan worden. De drie dvd's tonen uw huwelijksceremonie en een begrafenisplechtigheid van uw schoonvader, zo zegt u (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4). Waar uit de beelden van de begrafenisplechtigheid op geen enkel moment afgeleid kan worden waar de plechtigheid plaats vond, vertoont de opname van de huwelijksviering op een bepaald moment een bord waarop de naam en ligging van de tempel vermeld staan. Aangezien het bord alleen in beeld wordt genomen kan dit korte geïsoleerde fragment gemakkelijk in de opname ingelast zijn. Bovendien betreffen deze opnames een momentopname en kunnen ze aldus niet pleiten voor uw verblijf in Afghanistan. De zeven foto's tonen u en uw echtgenote, familieleden en vrienden. Uit deze foto's kan echter niet afgeleid worden waar ze gemaakt werden. Het briefje met de gsm-nummers kan evenmin gewicht in de schaal werpen. Dat u hier in België over twee telefoonnummers beschikt van mensen in Afghanistan laat niet besluiten dat u effectief in Afghanistan heeft gewoond, zoals u beweert. Tenslotte kan ook de stemkaart bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw hierboven beschreven verklaringen over deze stemkaart komen dermate weinig overtuigend over dat ook aan dit stuk geen bewijskracht kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing inzake tweede verzoekster, K. K., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent geboren in de stad Jalalabad, waar u in de wijk Rege Shamad Khan woonde. U studeerde af van de Sikh school. Zo'n half jaar voor u Afghanistan verliet, huwde u S.(...) G.(...) (o.v. 6.805.644). Afghanistan ontvluchtte u samen met uw echtgenoot omdat jullie bedreigd werden door mannen die jullie familiegronden in

handen wilden krijgen en om die reden eerder al uw vader vermoordden. Op 28 april 2011 kwamen jullie in België aan waar jullie zich de volgende dag vluchteling verklaarden.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag leggen uw echtgenoot en u twee taskara's, een tweetalige verklaring van de gurdwara, een huwelijksakte, een stemkaart, drie dvd's, zeven foto's, een briefje met twee gsmnummers, een verzendingsbewijs en een diploma neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met de degenen die uw echtgenoot S.(...) G.(...) (o.v. 6.805.644) verklaarde. Zoals uiteengezet in de beslissing die uw echtgenoot werd toegezonden en die hieronder hernomen wordt, kan uw man de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden. Derhalve dient ook u deze statussen geweigerd te worden. Deze beslissing luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Allereerst moet er op gewezen worden dat verschillende cruciale aspecten van het dagelijks leven in Afghanistan u en uw vrouw vreemd zijn. Zo blijkt de kennis van u en uw vrouw van de in Afghanistan gangbare kalender uiterst beperkt. Waar uw echtgenote meldt dat ze de Afghaanse kalender niet kent, kan u evenmin de Afghaanse kalender hanteren (CGVS K.(...) 10/9/2012 p.2). Dit is zeer opmerkelijk voor iemand die beweert zijn ganse leven in dit land te hebben gewoond. Zo kan u niet zeggen in welke maand u Afghanistan ontvluchtte, weet u niet in welk jaar of maand uw huwelijk plaats vond en heeft u er geen idee van wat voor weer het in de maand Dalwa (21 januari – 22 februari) doorgaans is (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.3,4,5). Daar u beweert Dari en Pashtou te hebben geleerd door met moslims te praten, is het zeer opvallend dat u er wel in geslaagd bent de talen te leren door dagdagelijkse gesprekken maar dat u er geen besef van de Afghaanse kalender door aangeleerd kreeg (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4,5).

Ook is het merkwaardig dat u, die in de winkel van uw vader zou hebben gewerkt, niet de in Afghanistan gehanteerde Arabische cijfers kan lezen (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4). Van iemand die zo'n twee à drie jaar in een winkel werkzaam is geweest, kan men een dergelijke basisvaardigheid wel degelijk verwachten.

Voorts kunnen ook uw andere verklaringen aangaande de winkel waar u zou gewerkt hebben niet overtuigen. Zo kent u geen van uw beste klanten bij naam (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.5). Hoewel u rijst verkocht heeft u verassend genoeg geen weet van de prijs van dit product (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.5). Als u een munt van 5 Afghani voorgelegd krijgt, slaagt u er niet in ze te herkennen. U gelooft dat de munt een waarde van 2 Afghani heeft en dat de in werkelijkheid goudkleurige 5 Afghani zilver van kleur is (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.9). Als u daadwerkelijk in Afghanistan als winkelier gewerkt had, zou u een goede kennis van het Afghaanse geld moeten bezitten. Dat u dit niet heeft, schaadt het geloof in uw verblijf in Afghanistan.

Gevraagd naar de Afghaanse tv-zenders moet u zich geheel onwetend verklaren. Hoewel u een televisietoestel had, zou u er niet naar gekeken hebben, zo zegt u. Dat u geen

Afghaanse televisiezenders bij naam kent, is een merkwaardige vaststelling. Waarom u niet keek, verduidelijkt u door te verwijzen naar de afwezigheid van elektriciteit. Nadat u op het bestaan van generatoren gewezen wordt, stelt u dat jullie ook over een generator beschikten, maar dat televisie u eigenlijk niet interesseerde. Op de vraag hoe u uw avonden vulde, houdt u het erop dat u at en ging slapen. Het is erg verwonderlijk dat u die over een televisietoestel beschikte en beide landstalen machtig bent, geen interesse vertoont in de gang van zaken in uw land of in enige verstrooiing (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.5), temeer daar uw echtgenote vreemd genoeg stelt dat u wel soms televisie keek (CGVS K.(...) 17/12/2012 p.1-2). Ook dit roept twijfels op bij uw verklaringen.

Ook op het vlak van de verkiezingen schiet uw kennis tekort. Hoewel er voor u en uw echtgenote een stemkaart werd gemaakt door de overheid met de vraag op hun partij te stemmen, heeft u er geen weet van voor welke verkiezingen u deze stemkaart kreeg, wanneer u ze kreeg of op wie u kon stemmen (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4).

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat uw kennis over het dagelijks leven in Afghanistan te pover uitvalt om uw aanwezigheid in Afghanistan geloofwaardig voor te stellen.

Voorts blijkt ook uw kennis van de stad Jalalabad aanzienlijke lacunes te vertonen. Zo beweert u dat er een bevolkingsgroep Dari-sprekenden in Jalalabad woont. Welke etnische afkomst deze Dari-sprekenden hebben, kan u evenwel niet vertellen. U verbaast met de uitspraak dat deze zaken niet zo belangrijk zijn in Afghanistan. Door te stellen dat etnische afkomst niet zo belangrijk is in Afghanistan dient uw aanwezigheid in en affiniteit met dit land andermaal in vraag te worden gesteld (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.5). Overigens bent u niet in staat om ook maar één bekende Hazara bij naam te noemen (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.7). Ook dit mag verbazen voor iemand die steeds in Afghanistan zegt te hebben gewoond.

Van Fazl Hadi Muslimyar, die jarenlang een prominente plaats bekleedde als hoofd van de provinciale raad van Nangarhar voor hij verkozen raakte als nationaal parlamentslid, weet u niets meer te zeggen dan dat hij een vertegenwoordiger is (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.8,9). Dezelfde titel, vertegenwoordiger in het parlement, kleeft u op Haji Zaman Ghamsharik. Verder weet u niets over hem te vertellen. Haji Zaman, die in werkelijkheid geen parlamentslid was, is een van de grote krijgsheren van Nangarhar en kwam begin 2010 bij een aanslag vlakbij Jalalabad om het leven (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.2). Ook over Haji Qadir weet u het fijne niet. Over deze zeer beroemde persoon in Jalalabad, die in 2002 als vice-president vermoord werd, weet u slechts te zeggen dat hij eens gouverneur was (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.2). Als u een opsomming gevraagd wordt van bekende persoonlijkheden van Jalalabad weet u er vijf te geven waaronder deze Haji Qadir en de twee laatste gouverneurs van Jalalabad. Het valt echter op dat u ook de adjunct-gouverneur Mohammad Hanif Gijiwal [Gardiwal] opsomt. Gardiwal werd immers slechts vlak voor uw vertrek benoemd. Dat u hem vernoemt, waar u vele andere niet blijkt te kennen, is zeer merkwaardig. Hetzelfde geldt voor Ali Shah Paktiawal die slechts kort voor uw vertrek zijn functie opnam. Dat u desalniettemin Gardiwal en Paktiawal herinnert, wijst op het ingestudeerd karakter van uw informatie (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.4). Daarnaast maakt u gewag van talrijke veiligheidsincidenten in de stad Jalalabad. Als u echter gevraagd wordt voorbeelden te geven van veiligheidsincidenten in de stad Jalalabad weet u er slechts twee te noemen, waarvan er zelfs een, zo blijkt uit uw verklaring, zich na uw vertrek afspeelde (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.3). Nochtans kende Jalalabad de afgelopen jaren meerdere grote en kleine incidenten. Van u, een volwassen inwoner van deze stad, kan een goede kennis van deze gebeurtenissen verwacht worden.

Voorts werd u een foto getoond van het politiehooftkwartier in de stad Jalalabad. U slaagde er evenwel niet in het gebouw te herkennen. Ook werd u het mausoleum van koning Amanullah getoond. In dit bekende centraal gelegen monument ziet u een moskee die u dan weer niet kan benoemen. Doorheen het gehoor noemde u nochtans het Amir Shaheed-park, waarin dit mausoleum gelegen is. U stelt evenwel, geheel verkeerd, dat er in dit park geen gebouwen staan (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.2,4). De wijk Arbaban in Jalalabad is u eveneens niet bekend, hetgeen eveneens mag verbazen (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.8).

Verder voert u ook problemen aan die uw geloofsgemeenschap zou kennen met crematies in Jalalabad. Nochtans blijkt uit een objectieve bron juist het tegendeel: blijkens deze bron ervaart de Hindoe- en Sikhgemeenschap juist geen problemen bij de crematie van haar overledenen (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.6).

De hierboven opgemerkte gebreken in uw kennis ondermijnen sterk het geloof in het door uw voorgestelde verblijf in Afghanistan. Als u tenslotte de mogelijkheid krijgt om zelf informatie aan te dragen om uw verblijf in Jalalabad aannemelijk te maken, zegt u enkel dat u alles reeds uitlegde (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.5). Indien u werkelijk steeds in Jalalabad heeft gewoond, zou uw aanwezigheid in deze plaats u toch informatie hebben opgeleverd waarmee u zelf uw verblijf duidelijk kan maken. Dat u hiertoe niet in staat bent, schaadt andermaal het geloof in jullie verblijf in Jalalabad.

Tot slot dient er op gewezen te worden dat u geen geloofwaardige verklaringen aflegt over de wijze waarop u tot België reisde. U beweert nooit documenten in handen te hebben gehad op reis naar België. Gezien de strenge veiligheidsmaatregelen die op internationale luchthavens gehanteerd worden, is het allerm minst geloofwaardig dat de smokkelaar te allen tijde de documenten bij zich hield, zoals jullie beweren (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.6). Dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen over de wijze waarop jullie reisden, ondergraaft volledig het geloof in jullie vertrekpunt en de reisdocumenten waarover jullie beschikten.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen of documenten uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In zoverre nog nodig dient ook te worden opgemerkt dat uw concrete asielrelaas allerm minst geloofwaardig is gebleken. Zo weet u niet wie de gronden claimde en eiste dat de gronden op zijn naam zouden worden gezet. U kan slechts zeggen dat het belangrijke mensen zijn. Waar uw tegenstanders hun belangwekkendheid vandaan halen weet u echter niet. Waar de bewuste gronden precies liggen, weet u evenmin. Voorts meent u dat uw vader pogingen ondernam om de gronden terug te krijgen. Welke pogingen uw vader deed u is u andermaal onbekend. Ook kan u niet schatten hoelang uw opponenten de gronden reeds in handen hadden toen u voor het eerst bedreigd werd (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.7,8). Uw vrouw weet evenmin wie u kwam bedreigen en waar zij stelt dat jullie voor het laatst bedreigd werden twee maanden voor jullie vertrek, houdt u het erop dat het vier maanden voor jullie vertrek gebeurde (CGVS K.(...) 10/9/2012 p.3; G.(...) 10/9/2012 p.8). Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat jullie jullie asielmotieven niet aannemelijk kunnen voorstellen.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u eventueel over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerm minst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker

een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het feit dat uw broer M.(...) S.(...) (o.v. 6.931.114) wel erkend werd als vluchteling door het Commissariaat-generaal staat los van deze vaststelling. U verklaart immers zelf dat u jarenlang gescheiden woonde van uw broer, die in Kunduz verbleef (CGVS G.(...) 17/12/2012 p.4). De elementen die leiden tot de toekenning van de status van vluchteling in hoofde van uw broer zijn dan ook niet aanwezig in uwen hoofde.

De neergelegde documenten kunnen het geloof in jullie verklaarde verblijf in Afghanistan niet herstellen. Zo werd uw taskara opgemaakt in 1371 (1992) en werd de taskara van uw vrouw in haar afwezigheid opgemaakt, waardoor beide documenten niet kunnen getuigen van jullie verblijf in Afghanistan de laatste decennia (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4,6). Het huwelijksattest laat zich opmerken doordat het in het Engels is opgesteld, een taal die u niet beheerst. Waarom niet de nationale talen van Afghanistan of uw moedertaal, het Punjabi, gebruikt werden, kan u niet verduidelijken (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4). Overigens staat er vermeld dat uw echtgenote in Kunduz, Bandar Khanabad woonachtig is terwijl zij beweert steeds in Jalalabad te hebben gewoond (CGVS K.(...) 10/9/2012 p.2). Deze eigenaardigheden doen vragen rijzen bij de authenticiteit van de akte. De twee verklaringen van de gurdwara dateren van 30 augustus 2012, lang na uw aankomst in België. De verklaring bevat een beschrijving van jullie asielmotieven en de vraag aan de Belgische staat om jullie bescherming te verlenen (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4). Dat deze verklaring duidelijk op jullie vraag opgesteld werd om te dienen als bewijsstuk in uw asielaanvraag biedt geen enkele garantie inzake de objectiviteit, waardoor er geen bewijswaarde aan de verklaringen gegeven kan worden. De drie dvd's tonen uw huwelijksceremonie en een begrafenisplechtigheid van uw schoonvader, zo zegt u (CGVS G.(...) 10/9/2012 p.4). Waar uit de beelden van de begrafenisplechtigheid op geen enkel moment afgeleid kan worden waar de plechtigheid plaats vond, vertoont de opname van de huwelijksviering op een bepaald moment een bord waarop de naam en ligging van de tempel vermeld staan. Aangezien het bord alleen in beeld wordt genomen kan dit korte geïsoleerde fragment gemakkelijk in de opname ingelast zijn. Bovendien betreffen deze opnames een momentopname en kunnen ze aldus niet pleiten voor uw verblijf in Afghanistan. De zeven foto's tonen u en uw echtgenote, familieleden en vrienden. Uit deze foto's kan echter niet afgeleid worden waar ze gemaakt werden. Het briefje met de gsm-nummers kan evenmin gewicht in de schaal werpen. Dat u hier in België over twee telefoonnummers beschikt van mensen in Afghanistan laat niet besluiten dat u effectief in Afghanistan heeft gewoond, zoals u beweert. Tenslotte kan ook de stemkaart bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw hierboven beschreven verklaringen over deze stemkaart komen dermate weinig overtuigend over dat ook aan dit stuk geen bewijskracht kan worden toegekend."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de vreemdelingenwet. Verzoekers zijn van mening dat zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoekers en hun familie zijn het slachtoffer geweest van ernstige bedreigingen en zelfs een moord. Om hun persoonlijke vrees te begrijpen dient volgens verzoekers rekening gehouden te worden met de politieke, historische en actuele situatie in Afghanistan. Verzoekers volharden in hun verklaringen dat zij tot aan hun vertrek in Afghanistan hebben verbleven. Zij zijn het slachtoffer geworden van enorme stress en roddels. Hoewel verzoekers bewust zijn dat zij dit niet als een excuus kunnen opwerpen, verzoeken zij de Raad toch, gelet op hun afkomst, hier rekening mee te houden. Het liefst zouden zij opnieuw verhoord worden om aan te tonen dat zij de waarheid vertellen. Aan tweede verzoekster was in het centrum waar zij verblijven verteld dat zij best zo weinig mogelijk informatie kon geven, daar haar verklaring als vrouw niet zo belangrijk is. Ondanks de lange consultaties met hun raadvrouw, hebben deze roddels in het centrum een erge indruk nagelaten op eerste verzoeker en zijn echtgenote. Verzoekers zijn er zich bewust van dat zij zichzelf, mede door hun houding, in de huidige situatie hebben geplaatst. Verzoekers kunnen geen andere documenten bekomen. Volgens tweede verzoekster staat in de huwelijksakte echter wel degelijk dat zij in Jalalabad geboren is. De bewijslast in asielaanvragen moet tevens beoordeeld worden met een welbepaalde soepelheid. Verzoekers verwijzen ter staving hiervan naar verschillende paragrafen uit het UNHCR Handboek. Om de geloofwaardigheid te beoordelen dient men rekening te houden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, leeftijd en psychologische stoornissen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft met deze fundamentele aanwijzingen geen rekening gehouden.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen twijfel over dat Sikhs een groot gevaar lopen uit Afghanistan. Verzoekers verwijzen hiervoor naar de ambtsberichten van juli 2010 en juli 2012. Verzoekers zijn het slachtoffer geweest van een vernederende behandeling in hun land. Voor het overige verwijzen verzoekers naar hun uiteenzetting in het eerste middel en naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2.2. De Raad is van oordeel dat verzoekers hun afkomst uit Afghanistan niet aannemelijk maken. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekers niet vertrouwd zijn met de Afghaanse kalender. Zo stelt tweede verzoekster expliciet de Afghaanse kalender niet te kennen (stuk 7, gehoorverslag CGVS 10/9/2012 tweede verzoekster, p. 2). Tevens weet tweede verzoekster niet wanneer nieuwjaar gevierd wordt, in welke maand dit valt of welk weer het dan is (stuk 3, gehoorverslag CGVS 17/12/2012 tweede verzoekster, p. 2). Ook eerste verzoeker slaagt er niet in te zeggen in welke maand hij en zijn echtgenote Afghanistan hebben ontvlucht, in welk jaar of welke maand hun huwelijk plaatsvond of welk weer het is in de maand Dalwa (stuk 7, gehoorverslag CGVS 10/9/2012 eerste verzoeker, p. 3, 4 en 5). Nochtans stelt eerste verzoeker Dari en Pashtou te hebben geleerd door gesprekken met moslims in zijn winkel en door zelf naar andere winkels te gaan (stuk 7, gehoorverslag CGVS 10/9/2012 eerste verzoeker, p. 4 en 5). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker niet alleen de Afghaanse kalender niet kent, maar ook geen Arabische cijfers op de taskara van zijn vrouw niet kan lezen (stuk 7, gehoorverslag CGVS 10/9/2012 eerste verzoeker, p. 4) en er niet in slaagt een munt van vijf Afghani te herkennen, wat nochtans redelijkerwijze van een winkelier kan verwacht worden (stuk 7, gehoorverslag CGVS 10/9/2012 eerste verzoeker, p. 2 en 9). Bovendien stelt verzoeker dat hij bonen, rijst en linzen verkocht. Wanneer hem echter de prijs van rijst gevraagd wordt, kan hij hier niet op antwoorden en stelt hij dat hij rijst eigenlijk niet heeft verkocht (stuk 7, gehoorverslag CGVS 10/9/2012 eerste verzoeker, p. 5). Tevens slaagt hij er niet in om namen van zijn beste klanten te noemen (stuk 7, gehoorverslag CGVS 10/9/2012 eerste verzoeker, p. 5). Het is dan ook niet geloofwaardig dat eerste verzoeker als winkelier in Afghanistan gewerkt heeft.

Daarnaast kan eerste verzoeker ook geen enkele Afghaanse televisiezender noemen, hoewel hij verklaart dat zij een televisie hadden thuis (stuk 7, gehoorverslag CGVS 10/9/2012 eerste verzoeker, p. 4 en 5). Eerste verzoeker verduidelijkt dit door te stellen dat hij niet naar televisie keek en tracht dit te verklaren door te stellen dat er geen elektriciteit was (stuk 7, gehoorverslag CGVS 10/9/2012 eerste verzoeker, p. 5). Wanneer hem gewezen wordt op het bestaan van een generator, stelt eerste verzoeker dat zij wel een generator hadden, maar dat dit veel geld kost en dat hij niet geïnteresseerd was in televisie (stuk 7, gehoorverslag CGVS 10/9/2012 eerste verzoeker, p. 5). Dit is echter niet verenigbaar met de verklaringen van tweede verzoekster, die stelt dat eerste verzoeker soms wel naar televisie keek samen met haar broer (stuk 3, gehoorverslag CGVS 17/12/2012 tweede verzoekster, p. 2). Hoewel verzoekers een stemkaart van tweede verzoekster voorleggen en eerste verzoeker stelt dat hij ook een

stemkaart had, maar niet weet waar die is, heeft eerste verzoeker tevens geen enkele notie van op wie hij kon stemmen, in het kader van welke verkiezingen hij deze stemkaart kreeg of wanneer hij deze kreeg (stuk 7, gehoorverslag CGVS 10/9/2012 eerste verzoeker, p. 4).

Naast deze onwetendheid omtrent zaken uit het dagelijkse leven, kan ook de kennis van verzoekers omtrent Jalalabad en belangrijke figuren niet overtuigen. Zo stelt eerste verzoeker foutief dat Haji Zaman Ghamsharik een parlamentslid was, terwijl deze volgens de informatie toegevoegd aan het administratief een krijgshoofd was die in 2010 omkwam in een aanslag (stuk 3, gehoorverslag CGVS 17/12/2012 eerste verzoeker, p. 2) en weet hij over Haji Qadir, die in 2002 als vice-president vermoord werd, niet meer te zeggen dan dat hij vroeger wali van Jalalabad was (stuk 3, gehoorverslag CGVS 17/12/2012 eerste verzoeker, p. 2). Overigens slaagt eerste verzoeker er slechts in om vaag twee incidenten in Jalalabad te vermelden, waarvan één volgens zijn verklaringen vijf of zes maanden voor het gehoor, en aldus toen hij en zijn echtgenote zich reeds in België bevonden (stuk 17, bijlage 26), plaatsvond (stuk 3, gehoorverslag CGVS 17/12/2012 eerste verzoeker, p. 3), terwijl uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er zich de afgelopen jaren heel wat incidenten in Jalalabad hebben voorgedaan. Bovendien slaagt verzoeker er niet in om op foto het politiehoofdkwartier en het mausoleum van koning Amanullah te herkennen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 17/12/2012 eerste verzoeker, p. 2). Het mausoleum benoemt eerste verzoeker zelfs verkeerdelijk als een moskee, waarvan hij echter de naam niet weet (stuk 3, gehoorverslag CGVS 17/12/2012 eerste verzoeker, p. 2). Nochtans vermeldt verzoeker de naam van het park, waar dit mausoleum volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier gelegen is (stuk 3, gehoorverslag CGVS 17/12/2012 eerste verzoeker, p. 3). Hij stelt echter verkeerdelijk dat in dit park geen gebouwen gelegen zijn, maar slechts schommels waar de kinderen kunnen spelen en dat het een plek is waar de mensen picknicken (stuk 3, gehoorverslag CGVS 17/12/2012 eerste verzoeker, p. 4). Ten slotte merkt de Raad op dat de door verzoekers voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neergelegde huwelijksakte stelt dat tweede verzoekster afkomstig is uit Kunduz, Bandar Khanabad. Dit is in strijd met de verklaring van tweede verzoekster dat zij steeds in Jalalabad gewoond heeft (stuk 7, gehoorverslag CGVS 10/9/2012 tweede verzoekster, p. 2).

2.3. Waar verzoekers in onderhavig verzoekschrift herhalen en volharden dat zij tot aan hun vertrek in Afghanistan verbleven en stellen dat zij het slachtoffer zijn geworden van enorme stress en roddels, stelt de Raad dat iedere asielzoeker bloot staat aan een zekere vorm van stress tijdens de gehoren. Dit kan echter geen factor zijn die hen verhindert om correcte verklaringen af te leggen omtrent zaken uit het dagelijkse leven in Afghanistan en doet geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Dat verzoekers beïnvloed werden door zogenaamde roddels die in het centrum aan tweede verzoekster werden verteld, met name dat zij best zo weinig mogelijk informatie zou geven aangezien haar verklaring als vrouw niet zo belangrijk is, verklaart geenszins waarom ook eerste verzoeker onwetend is omtrent het dagdagelijkse leven in Afghanistan. Van een kandidaat-vluchteling mag bovendien redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Verzoekers dragen zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor. Of aan tweede verzoekster al dan niet werd aangeraden om niet te veel te zeggen, doet hieraan geen enkele afbreuk. Waar tweede verzoekster in onderhavig verzoekschrift beweert dat op de huwelijksakte wel degelijk vermeld staat dat zij geboren is in Jalalabad, stelt de Raad vast dat dit niet blijkt uit het door verzoekers neergelegde document, waarop vermeld staat dat zij uit Kunduz komt.

2.4. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde (recente) herkomst uit Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan hun asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat zij gegronde redenen hebben om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus merkt de Raad op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoekers in onderhavig verzoekschrift stellen dat er geen twijfel over bestaat dat sikhs in Afghanistan een groot gevaar lopen en dit staven met passages uit ambtsberichten van juli 2010 en juli 2012, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoekers maken zelf het bewijs van een dergelijk verband met hun persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over hun afkomst uit Afghanistan zodat er evenmin duidelijkheid is over hun feitelijke herkomst. Verzoekers verhinderen zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot hun profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoen aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hen rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoekers geen reëel zicht bieden op hun nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhinderen zij de Belgische overheden immers hun reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan subsidiaire bescherming niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, nr. 3412 (c)).

Waar verzoekers in onderhavig verzoekschrift verwijzen naar artikel 3 EVRM, merkt de Raad op dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet zodat wordt getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is. Om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen moeten verzoekers het bestaan van zwaarwegende gronden op een reëel risico op ernstige schade aantonen bij terugkeer naar het land van herkomst. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat evenwel niet. (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Vermits verzoekers hun verklaringen omtrent hun beweerd afkomst uit Afghanistan niet aannemelijk zijn, kan de Raad enkel herhalen dat verzoekers zelf de oorzaak zijn van het feit dat de nood aan internationale bescherming in hun hoofde niet kan worden onderzocht.

2.5. De Raad onderstreept vervolgens dat de door verzoekers aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is (RvS 6 november 2002, nr. 112.347).

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantonen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF